

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 27 март 2017 г. — SIA „E LATS“

(Дело C-154/17)

(2017/C 195/18)

*Език на производството: латвийски***Запитваща юрисдикция**

Augstākā tiesa

Страни в главното производство*Жалбоподател:* SIA „E LATS“*Ответник:* Valsts ieņēmumu dienests**Преюдициални въпроси**

- 1) Трябва ли член 311, параграф 1, точка 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че могат да се считат за стоки, втора употреба, придобитите от търговец употребявани вещи, които (както в разглеждания случай) съдържат благородни метали или скъпоценни камъни и се препродават главно за да се извлекат съдържащите се в тях благородни метали или скъпоценни камъни?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, какво е от значение с оглед на ограничаването на приложимостта на специалния режим — знанието на търговеца за намерението на следващия купувач да извлече благородните метали или скъпоценните камъни, съдържащи се в употребяваните вещи, или обективните характеристики на сделката (количеството изделия, правното положение на насрещната страна по сделката и т.н.)?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г. глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31.

Преюдициално запитване от Tribunal Supremo (Испания), постъпило на 3 април 2017 г. — Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino/Administración del Estado

(Дело C-169/17)

(2017/C 195/19)

*Език на производството: испански***Запитваща юрисдикция**

Tribunal Supremo

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino*Ответник:* Administración del Estado**Преюдициални въпроси**

- 1) Трябва ли членове 34 и 35 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разпоредбата на член 8, параграф 1 от Кралски декрет № 4/2014 от 10 януари 2014 г. за одобряване на стандарта за качество на месо, бутове, плешки и рибица от иберийски свине, която установява като условие за използване на термина „ibérico“ за продукти, произведени или предлагани на пазара в Испания, производителите на свине от иберийска порода в стопанства, развиващи интензивно животновъдство (de cebo), да увеличат минималната разполагаема свободна площ за животни с живо тегло над 110 kg на два квадратни метра за всяко животно, ако се установи, че целта на тази мярка е повишаване на качество на продуктите, за които се отнася посоченият нормативен акт?

- 2) Трябва ли член 3, параграф 1, буква а) във връзка с член 12 от Директива 2008/120/ЕО на Съвета от 18 декември 2008 година относно определяне на минималните стандарти за защита на свинете ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като съдържащата се в член 8, параграф 1 от Кралски декрет № 4/2014 от 10 януари 2014 г. за одобряване на стандарта за качество на месо, бутове, плешки и рибица от иберийски свине, която установява като условие за използване на термина „ibérico“ за продукти, произведени или предлагани на пазара в Испания, производителите на свине от иберийска порода в стопанства, развиващи интензивно животновъдство (de sebo), да увеличат минималната разполагаема свободна площ за животни с живо тегло над 110 kg на два квадратни метра за всяко животно, при условие, че целта на националната разпоредба е повишаване на качество на продуктите, а не конкретно подобряване на защитата на свинете?

При отрицателен отговор на предходния въпрос, трябва ли член 12 от Директива [2008/120/ЕО] във връзка с членове 34 и 35 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба като тази на член 8, параграф 1 от Кралски декрет № 4/2014 да изисква от производителите от други държави членки — с цел повишаване на качеството на продуктите, произведени или предлагани на пазара в Испания, а не за по-голяма защита на свинете — изпълнението на същите условия за отглеждане на животните, които установява за испанските производители, за да може получените от техните прасета продукти да използват търговските наименования, които посоченият Кралски декрет регламентира?

- 3) Трябва ли членове 34 и 35 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разпоредбата член 8, параграф 2 от Кралски декрет № 4/2014 от 10 януари 2014 г. за одобряване на стандарта за качество на месо, бутове, плешки и рибица от иберийски свине, която установява минимална кланична възраст от 10 месеца за прасетата, от които се произвеждат продукти с обозначението „de sebo“, с цел повишаване на качеството на тези продукти?

⁽¹⁾ ОВ L 47, 2009 г., стр. 5.

Иск, предявен на 7 април 2017 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-181/17)

(2017/C 195/20)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Hottiaux и J. Rius)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— Да се установи в съответствие с член 258 от Договора за функционирането на Европейския съюз, че като установява минимален брой на превозни средства за получаване на разрешение за обществен транспорт, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 3 и член 5, буква б) от Регламент (ЕО) № 1071/2009 за достъпа до професията автомобилен превозвач,

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Искът на Европейската комисия срещу Кралство Испания има за предмет прилагането на Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300 от 14 ноември 2009 г., стр. 51) ⁽¹⁾.

Според Комисията Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 3, параграфи 1 и 2 и по член 5, буква б) от Регламента, налагайки като предпоставка за получаване на разрешение за обществен транспорт предприятията да разполагат с поне три превозни средства.

⁽¹⁾ ОВ L 300, 2009 г., стр. 51.